

3

Pater Alfons Kerckhoffs

Alphonsus Maria Theodorus Hubertus Kerckhoffs (1864-1943) blev født den 8. oktober 1864 i den lille by Beek-Elsloo i Hollands sydligste provins, Limburg. Hovedstaden i Limburg er Maastricht, og lige fra barns ben kom Kerckhoffs ofte i Vor Frue Kirke i Maastricht, der er berømt for sin gamle og meget smukke Guds Moder statue. Provinsen Limburg har gennem århundreder været meget katolsk.

Han tilbragte sine første studieår i Sittard, som dengang blev styret af hollandske jesuitter. Som ung gymnasiast ønskede han at blive præst, men efter at have gennemført sine klassiske studier med fine resultater, især i den klassiske litteratur, foretrak han ordenslivet, og som 20-årig trådte han derfor ind i kongregationen Maria Selskabet. Denne kongregation havde i 1883 oprettet et kollegium i Schimmert i Holland, men havde, da Kerckhoffs ankom i 1884, endnu ikke en eneste hollænder som medlem. Han blev modtaget med åbne arme, og han gennemgik på kollegiet noviciatet, dvs. prøvetiden, hvorefter han aflagde de første ordensløfter, og han fuldendte sine teologiske studier. Den 22. december 1888 blev han præsteviet i Liège, og straks efter blev han udnævnt til lærer ved kollegiet i Schimmert. I 13 år var han knyttet til dette kollegium.

Han markerede sig hurtigt som et fremtrædende medlem af kollegiet. Det var ham, der talte med elevernes forældre, og han stod for ansættelser og afskedigelser. Det var tillige ham, der skulle opmuntre de flinke elever og straffe de små rebelske poder, hvilket angiveligt skulle være det eneste, han ikke rigtig duede til. (1) Hans ansvar var stort, selv om han endnu var ganske ung, men han trivedes med ansvaret og de mange arbejdsopgaver og beskrives som en god lærer og støtte for eleverne.

Som en del af lærergerningen indgik arbejdet med at indøve tragedier og komedier, som ved særlige lejligheder blev opført på kollegiets teater. Ved siden af arbejdet som lærer var han også forfatter. Inden han blev præsteviet, havde han skrevet en levnedsskildring om Montfort, Maria Selskabets stifter, og senere oversatte han en af Montforts bøger til hollandsk. Desuden skrev han dramatiske arbejder, der blev opført på scenen, og som byggede på historiske og lokale begivenheder.

Gennem de 13 år, Alfons Kerckhoffs var tilknyttet kollegiet i Schimmert, blev han dets mest kendte repræsentant, og da det således rygtedes, at han skulle forlade Schimmert for at grundlægge en mission i Roskilde, troede kun de færreste på det. I maj 1901 tog han imidlertid afsked med det sted, hvor han havde udført så stort et arbejde, for at rejse til Danmark. Det fremtidige virke lagde han som sognepræst i Roskilde - et virke, som kom til at vare fra 1901 til 1920.

Der foreligger flere udsagn om mennesket og præsten Alfons Kerckhoffs. Et af de tidlige er skrevet af baronesse Erikke Rosenørn-Lehn, der bosatte sig i "Det hvide palæ" på Skt. Laurentii Vej 3 i begyndelsen af 1900-tallet (2), og som fik en nær tilknytning til menigheden og Kerckhoffs:

*Altid var han at træffe, altid var han rede med Raad og Trøst.
"De burde hedde Barnabas, Trøstens Søn!" sagde man om ham.
(...) Ikke blot af sin Menighed var Prioren elsket; endnu lever Mindet om hans Godhed og Vennesælhed iblandt Byens Befolkning. Naar den katolske Kirkes Stilling i Roskilde blev saa respekteret i Løbet af forholdsvis faa Aar, skyldtes dette for en stor Del Priorens personlige Indsats. "Mere dansk end nogen Dansker," sagde man om ham. (3)*

Netop Erikke Rosenørn-Lehn kom til at spille en central rolle i pater Kerckhoffs' arbejde i Roskilde. Han kæmpede for, hvad han havde kært, når den katolske menighed og katolikkerne blev angrebet især i de lokale aviser, og han gik til modangreb med åben pande. Han fandt sig kort sagt ikke i hvadsomhelst, og sammen bestred han og Erikke Rosenørn-Lehn i avisindlæg og foredrag myter, misforståelser og angreb på den katolske kirke.

En anden beskrivelse af Kerckhoffs har den senere sognepræst i Roskilde, Martin Braun, givet. Braun mødte kun Kerckhoffs én gang, da han besøgte montfortanernes noviciat nær Maastricht i Holland, hvor Braun opholdt sig. Braun betegner Kerckhoffs som en burgundisk type med en burgundisk psyke, opkaldt efter det nyburgundiske rige, der blev grundlagt i slutningen af 1300-tallet og i 1400-tallet, og som Maastricht og Limburg-området var en del af.

Pater Braun beskriver det burgundiske menneske - læs: Kerckhoffs - således:

Om de bourgundiske mennesker kan man sige, at de er glade mennesker; mennesker, der særlig hæfter sig ved glæden, kristendommens glæde. Kristendommen er jo mørke og lys, som man især hæfter sig ved i forbindelse med Rembrandts malerier: clair obscur, lyset, som stråler fra Kristus ud i mørket. [...] Og glæden hos disse mennesker er

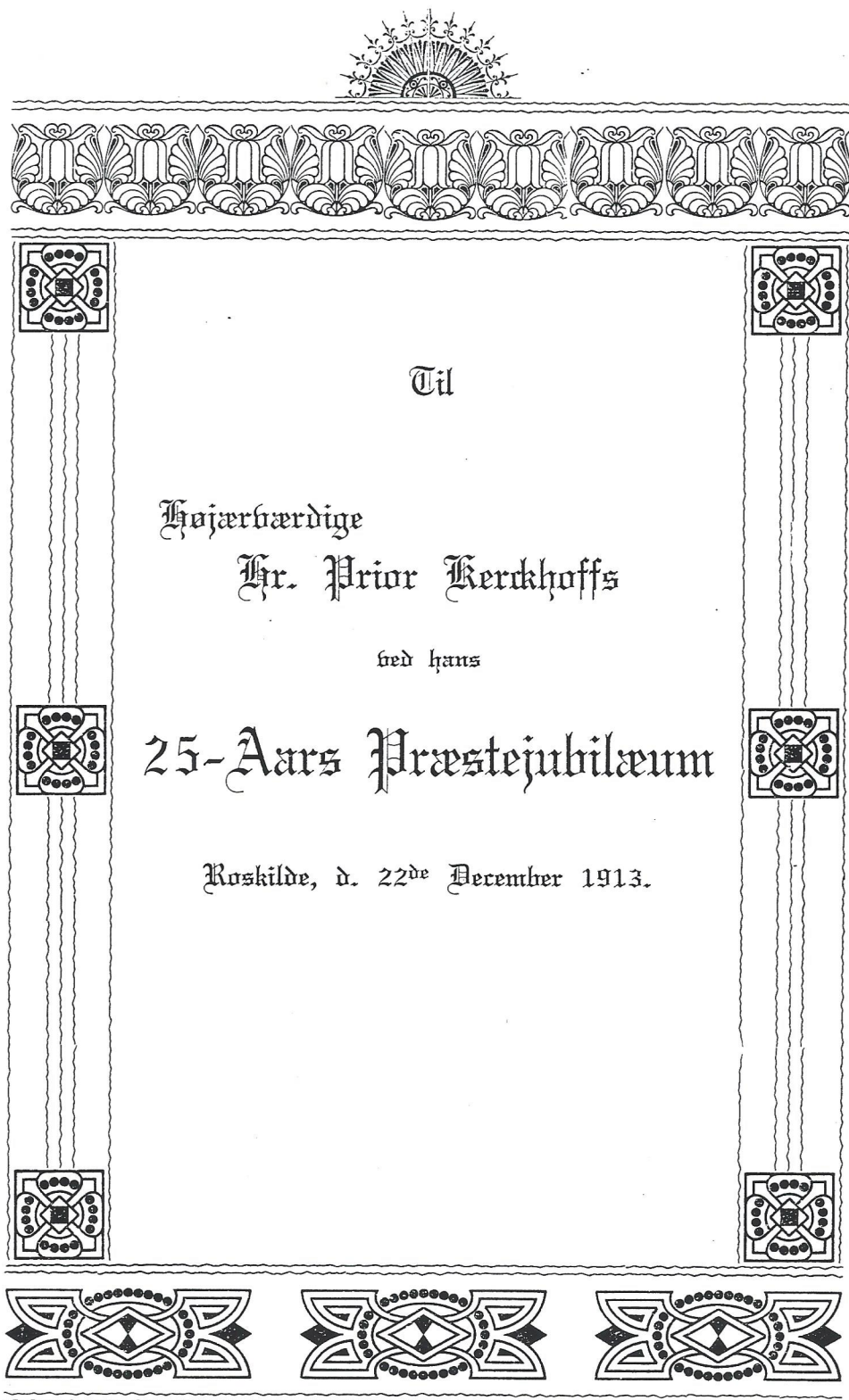

Pater Alfons Kerckhoffs.
Fotografi Carolsfeld-
Krause, Roskilde.
Ikke dateret.

i alle nuancer, hele skalaen igennem, den jævne, menneskelige glæde, men også glæden ved et festmåltid og et godt glas vin. Og med hensyn til pastor Kerckhoffs tror jeg at kunne sige: En god, hollandsk cigar og et glas bourgogne-vin, altså dén vin, der kommer fra det område, som hedder Bourgogne. Hertil kommer så selvfølgelig venskabets glæde og glæden over en kreativ evne, at kunne give glæden videre til andre - og så naturligvis den evige glæde. (4)

Pater Braun tilføjer, at det store i Kerckhoffs personlighed var hans budskab:

Vor Herre Jesus Kristus, Guds Søn, som udsendte apostlene. Apostlene og evangelisterne, som i tale og skrift gav videre, hvad de selv havde modtaget. Kirkefædrene og hele traditionen, kort sagt: Motherkirken, som kommer til os ved Helligåndens bistand, i al sin elendighed og svaghed, kommer til os gennem disse mange århundreder. Og så kirkens sakramenter og dét, som Jesus sagde: "Guds rige er midt iblandt jer!" Guds rige! Det er det store mysterium. (5)

Specialtrykkeriet. — Roskilde.

Forsiden af sangbladet ved pater Alfons Kerckhoffs 25-års præstejubilæum i 1913.

Ved sit 25-års præstejubilæum den 22. december 1913 blev han i en festsang beskrevet på følgende måde af menigheden:

*Oldtids Saga vil berette om en dristig Færd:
ud fra Nordens Strande sejled
vælig Vikinghær;
grumt de hærged fjerne Kyster,
kækt de voved vilde Dyster,
stolt tilsidst ved Maasflods Bredder
de med Sejren sidder.*

*Mange hundred Aar henrunde siden hin Bedrift,
da der skikkes Bud om Lande
fra det danske Stift:
Bispen søger Missionærer,
som med Kækhed Korset bærer;
se, fra Limburg Flok i Følge
styrer hid paa Bølge.*

*Forrest staar saa stødt en Stridsmand,
Kerckhoffs er hans Navn;
stout han styrer liden Skude,
den skal nok naa Haavn!
Selv om Søerne er krappe,
mangen Pil har ramt hans Kappe,
nordisk Vikingblod ej gyder,
Maris Stella lyser!*

*Ej ved egen Kraft Du sejrer,
fromme Styresmand;
Kongen, som Du tjener, skænker
Styrken Dig forsand!
Femogtyveaarig Naade
gav han Dig til Sjælebaade,
Naaden er din Ros, dit Smykke,
dermed da til Lykke!*

Da pater Kerckhoffs var ankommet til Roskilde, gik han med ildhu i gang med at skabe rammerne omkring menighedsarbejdet. Målet var at bygge en kirke, grundlægge en skole og opføre et hospital.

Noter

- (1) J. Wijnen: "Højærværdige Hr. Pastor Kerckhoffs' 25-aarige Præstejubilæum" i: *Nordisk Ugeblad for katholske Kristne* 1913, s. 896.
- (2) Se om Erikke Rosenørn-Lehn i kapitel 9.

- (3) Erikk Rosenørn-Lehn: "Pater Kerckhoffs S.M.M. Præst i 50 Aar" i: *Nordisk Ugeblad for katholske Kristne* 1938, s. 1245.
- (3) Martin Braun: *Ruah! Tre prædikener* s. 11.
- (4) Sammesteds s. 11-12.